

"Lucha armada, por Dios y por España"

Milícia Catalana no està desarticulada

Les últimes detencions de suposats membres del grup armat Milícia Catalana, seguides de sorprenents i immediates llibertats provisionals, i acompanyades per la reorganització política de l'extrema dreta a través del Bloque Catalán, destapen una història plena d'interrogants.

El passat divendres 20 de novembre un individu armat entrava a una botiga d'accessoris informàtics del carrer de Casanova de Barcelona. La seva intenció era atracar l'establiment. No content amb això, justificà la seva acció davant els sorpresos depenents anunciant que ho feia en nom de Déu i de la unitat d'Espanya. Però la policia detectà l'atracament i l'individu encara que va fugir, va poder ser reduït poc després pel cos de la Policia Nacional. I saltà la sorpresa. L'esmentat individu era el ja conegut **Carlos Francissoud**, ultradretà, catòlic fonamentalista i considerat un dels dirigents del grup armat Milícia Catalana. Feia tres anys que havia sortit de la presó, on n'havia pasat dos acusat de dirigir aquesta organització i ser l'autor de diversos atemptats, juntament amb **Juan Carlos Criado**, també empresonat i actualment també en llibertat.

LA SEGONA "DESARTICULACIÓ"

Els dies posteriors, i de resultes de les investigacions de la Brigada d'Informació de Barcelona, són localitzats i detinguts quatre suposats col·laboradors del grup. Es tracta d'**Ignacio Mora Vilaltella**, **Enrique María Sau Borrull**, **David del Pozo Fernández** i **José Antonio Morales Galeote**. El Govern Civil de Barcelona fa públic un comunicat on s'anuncia amb satisfacció que "la banda terrorista Milícia Catalana, amb un ampli historial delictiu, ha estat desarticulada per funcionaris del Cos Nacional de Policia". Era la segona vegada que es desarticulava. En la mateixa nota s'afirma que els detinguts "en les seves primeres manifestacions reconeixen la seva militància a l'organització, com també la seva participació en algunes de les accions terroristes". La policia estatal va tenir un cop de sort, perquè d'un atracament frustrat n'ha sortit una suposada desarticulació del grup. A pesar que Fran-

cisoud ja fos conegut, i a pesar que un any després d'haver sortit de la presó, Milícia Catalana hagués reprès les seves activitats, no era objecte d'un seguiment policial. Únicament Criado, el seu company d'aventures almenys fins el 86, tingué durant un any un cotxe policial a la porta de casa, cosa que es pot considerar més una disuasió que un seguiment. Curiosament, un any és el període de temps que trigà Milícia a reorganitzar-se i a reprendre l'activitat. Criado però, en una conversa mantinguda amb EL TEMPS, ha volgut deixar molt clar que actualment ja no té cap vin-

culació amb el grup armat.

Després de passar per l'Audiència Nacional, tres dels cinc detinguts ingressen a la presó i David del Pozo i José Antonio Morales Galeote surten en llibertat. Del Pozo és un conegut militant de Falange Espanola i hi ocupa un càrrec de direcció. Morales Galeote és militant del Frente Nacional de Vic, està considerat, segons fonts policiaques, com a perillós i conflictiu i mantenia amistat personal amb Francisoud. A Morales Galeote se li atribueix la titularitat de l'armament decomissat en l'última operació. Segons el Govern Civil de Barcelona aquestes armes eren: una pistola Astra 9 mm *parabellum*, una pistola Llama del calibre 45, un revòlver Llama

tuació gairebé contínua. D'ideologia propera a l'ultradreta tradicional, amb un contingent molt accentuat d'integrisme catòlic, aquesta organització ha estat considerada una *rara avis* dins el panorama ultra espanyol. El comunicat del Govern Civil descriu la ideologia de Milícia i destaca que el seu aspecte més significatiu i que dóna més cohesió al grup és "un concepte molt arrelat del catolicisme fonamentalista". També destaca el caràcter "reduït" i "estancat" del grup. El cap superior de policia de Barcelona, **Enrique de Federico**, declarava dos dies després de les detencions que Milícia Catalana no té vincu-

COMBAT

ORGAN D'EXPRESSION
de MILÍCIA CATALANA
Comandància General

1991 N'2

d e l
38, un revòlver Ruger del 357 *magnum*, una pistola Astra del 22, una escopeta del 12, una carrabina del 22 i un subfusell 9 mm llarg, a banda de munició i pólvora diversa.

LES ARMES

Morales Galeote fou posat en llibertat perquè, segons fonts oficials, és soci d'un club de tir olímpic i disposava de permís d'armes. EL TEMPS ha fet analitzar les característiques d'aquestes armes a un membre de la Federació Catalana de Tir Olímpic. La primera conclusió és que el subfusell de 9 mm llarg no entra dins la categoria de llicència de tir olímpic. Es tracta d'una arma militar, actualment en desús i il·legal. La carrabina i l'escopeta poden tenir llicència de caça, però no de tir olímpic. En tercer lloc, la llicència de tir olímpic obliga a tenir un màxim de quatre pistoles o revòlvers, i segons la llista facilitada, en foren confiscades cinc. Així mateix, dels calibres de les armes, segons el mateix expert, només són propis del tir olímpic el 32 en revòlver i el 22 en pistola. La resta, tot i poder tenir llicència, no són usuals en la pràctica esportiva.

Una vegada més, doncs, "ressuscitava". Milícia Catalana. Des de la seva aparició pública, el 1985, atemptant contra la seu de la Crida a la Solidaritat fins a l'última detenció, el mes passat, són sis anys d'ac-

lacionaments directes amb altres grups d'extrema dreta. Si bé no es pot dir que sigui una organització molt nombrosa, sí que, pel capbaix sembla confirmat que està ben relacionada amb el món polític ultra.

LA CONNEXIÓ POLÍTICA

Segons ha pogut saber EL TEMPS, Francisoud fou fundador i pertanyia a la junta de la nova formació Bloque Catalán. Aquesta organització política, creada la passada

primavera i que els darrers dies ha omplert de cartells Barcelona, intenta agrupar tot el ventall de grups d'extrema dreta de Catalunya.

S'hi han adherit al Bloque, el Movimiento Católico Español, on militen Juan Carlos Criado i **Federico Milans del Bosch**, nebot del militar colpista, la Solidaridad Católica, el Frente Nacional, dirigit a Catalunya per l'osonenc **Josep Anglada**, el Colectivo Barrotes, dirigit per Carlos Francisoud, i l'Asociación Católica de Estudios Religiosos, entre d'altres. També s'hi va vincular en un inici, tot i que no està clara la seva pertinença, l'advocat **Esteban Gómez Rovira**. El president del Bloque Catalán és Federico Milans del Bosch i el seu portaveu Juan Carlos Criado. Criado ha ex-

plicat a aquesta revista, que si bé Franciscou participà inicialment en la formació del Bloque, la mesa coordinadora d'aquesta nova formació aprovà el passat dia 2 de desembre la baixa del Colectivo Barrotes, ja que no vol mantenir cap vinculació amb el grup armat. L'únic grup d'extrema dreta que encara no s'ha sumat a la nova plataforma unitària és Juntas Espanolas. Segons Criado, "la nostra voluntat és integrar-los i actualment estem en converses amb ells, perquè és l'únic grup important que ens falta". El Bloque Catalan, tal com explica el seu portaveu, "és una experiència pilot que es realitza a Catalunya i que, si funciona, podria repetir-se a tot l'estat". Un dels locals més freqüentats per fer reunions unitàries és la seu de l'associació Adelante Espana (ADES), seu barcelonina també del Frente Nacional, situat a la Rambla de Catalunya. D'aquesta seu s'han vist sortir plegats alguna vegada Gómez Rovira i Criado.

LA CONNEXIÓ ECLESIAL

Ja que un dels principals trets definidors de Milícia Catalana és el seu integrisme catòlic, molts dels seus membres també mantenen relacions amb el clergat més conservador de la ciutat. A Barcelona, la parròquia de Sant Fèlix Africà, situada darrere el Parc de la Ciutadella, s'ha convertit en un autèntic centre de peregrinació de la família ultra, animats pel mateix rector, **Josep Mariné Jorba**. També l'església que corona la muntanya del Tibidabo, anomenada Templo Expiatorio Sagrado Corazón, sol ser motiu de visita per persones d'aquest mateix ambient. El temple del Tibidabo, que pertany a l'ordre dels Salesians i per tant no està sota control del Bisbat com en el cas de Sant Fèlix, té les portes obertes tota la nit i se sospita que és utilitzat de forma periòdica per a reunions de tot tipus.

L'integrisme catòlic dels membres de Milícia Catalana detinguts fins ara fa sospitar que es mouen amb comoditat en certs ambients eclesiàstics, cosa que els ha facilitat capacitat de maniobra i protecció.

Amb aquest mapa, es fa difícil poder parlar d'una desarticulació definitiva de Milícia Catalana. Les detencions, efectives o no, han deixat algun interrogant. En el món de l'extrema dreta, les ramificacions són molt complexes i de difícil localització. No es pot descartar que Milícia Catalana torni a ser notícia.

Pere Martí

Seu de l'Associació ADES i del Frente Nacional a Barcelona.

ARXIU

¿Què és Milícia Catalana?

Tal com informa el seu òrgan d'expressió anomenat *Combat*, Milícia Catalana celebrà el seu cinquè aniversari el passat 24 d'agost. Durant cinc anys, els seus objectius predilectes han estat seus d'organitzacions independentistes, llibreries sexològiques, locals freqüentats per homosexuals, barres americanes, clíniques on suposadament es practiquen avortaments, etc. En definitiva han fet "croada" contra el separatisme, el marxisme i el sexe, que consideren elements destructors de la dignitat d'Espanya. Però l'estat espanyol també ha estat entre els seus objectius. Concretament l'any 89 enviaren dos paquets bomba, un contra el governador Civil de Barcelona i l'altre contra el delegat del Govern a la mateixa ciutat.

Una altra peculiaritat de l'organització és la seva voluntat de penetrar en el teixit social català. Començant pel mateix nom, Milícia Catalana utilitza el català en molts dels seus comunicats, s'autoatribueixen la benedicció de la Verge de Montserrat per a la seva causa, i en les seves pintades utilitzen eslògans com per exemple: "Vich, capital de la Catalunya resistent". I és que a més, Vic i la comarca d'Osona, coneguda pel seu catalanisme, són un dels seus *santuàries*. A Osona és on han aparegut més pintades i fulls volants de Milícia, concretament a Centelles, Taradell i Balenyà. En el seu òrgan d'expressió *Combat* justifiquen aquest fet: "El suport popular és molt més significatiu a les zones de la Catalunya rural, on el rebuig a la perniciosa influència liberal ha estat major".

Criado.

ARXIU

També afirmen que el poble català "és cada vegada més conscient de la necessitat d'oposar-se de forma radical i contundent als atacs que es produeixen contra la Santa Fe catòlica i contra Espanya".

L'ús de la violència està justificat perquè "les directrius en què es sosté l'actual situació espanyola, difereixen radicalment i no s'ajusten en absolut a les essències bàsiques tradicionals del nostre poble". El retorn a aquestes essències només és possible mitjançant una "transformació radical" que consisteix en "la neutralització del sistema vigent i la presa del poder pels sectors populars que en virtut de la seva fidelitat històrica es trobin en lluita". De moment, però, no preveuen "un enfrontament militar tradicional".

P. M.